

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **Mgr. Ing. P. L.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, sídlem Praha 5, Zborovská 11, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **RIM PROPERTY DEVELOPMENT, s.r.o.**, sídlem Praha 2, Melounová 520/4, zastoupené Mgr. Tomášem Krejčím, advokátem se sídlem Praha 1, Pařížská 204/21, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2019, č. j. 43 A 95/2018 – 56, o návrhu osoby zúčastněné na řízení na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“) brojí svou kasační stížností ze dne 14. 6. 2019 proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Praze, jímž bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2018, č. j. 072694/2018/KUSK (dále jen „napadené rozhodnutí“), a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Uvedeným rozhodnutím žalovaný zamítl jako nepřipustné odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Říčany (dále jen „stavební úřad“) ze dne 29. 1. 2018, č. j. 6995/2018-MURI/OSÚ/00022, jímž byla stěžovateli povolena změna stavby před dokončením týkající se stavby „5 dvojdomů“, na které vydal stavební úřad stavební povolení dne 24. 10. 2008 pod spisovou značkou 1417s/25797/2008/Po, na pozemku parc. č. 138/1, 138/3, 138/143 a 138/154 v k. ú. Říčany - Radošovice.

[2] Stěžovatel v rámci své kasační stížnosti současně požádal, aby jí zdejší soud ve smyslu § 107 soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přiznal odkladný účinek. Svou žádost odůvodnil tím, že případné zpochybnění platnosti stavebního povolení mu může způsobit nenahraditelnou újmu. Nepřiznání odkladného účinku by pro stěžovatele dle jeho tvrzení znamenalo nepoměrně větší újmu, než jaká jeho přiznáním může vzniknout jiným osobám. Poznamenal, že přiznání odkladného účinku má význam i s ohledem na princip právní jistoty, neboť pokud by žalovaný začal ve věci konat před vyřízením kasační stížnosti, mohlo by být výsledkem rozhodnutí, které by bylo v rozporu s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu (pozn. stěžovatel zjevnou chybou v psaní uvádí Nejvyšší soud).

[3] Žalobce se k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil přípisem ze dne 27. 6. 2019. Uvedl, že stěžovatel v návrhu nijak nespecifikuje, jaká konkrétní újma mu hrozí, přičemž současně vyjádřil přesvědčení, že mu žádná bezprostřední nehrozí. Žalobce dále zdůraznil, že mu není zřejmé, jak by nové projednání odvolání proti rozhodnutí o změně stavby před dokončením mohlo způsobit stěžovateli škodu. Dokonce ani v případě, že by žalovaný zrušil rozhodnutí o změně stavby před dokončením, by dle žalobce stěžovateli bezprostředně žádná škoda nevznikla. V této souvislosti podotkl, že předmětné domy byly v mezidobí stavebně dokončeny a zkolaudovány jím specifikovanými rozhodnutími stavebního úřadu, kdy tedy na řízení o změně stavby před dokončením již nenavazuje žádná další stavební činnost ani správní řízení, které by mohlo být zrušením rozhodnutí o změně stavby před dokončením zpožděno. Stěžovateli dle žalobce hrozí pouze to, že stavební úřad *ex offio* zahájí řízení o odstranění nepovolených změn stavby podle § 129 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, v jehož průběhu však může stěžovatel podle § 129 odst. 2 téhož zákona požádat o dodatečné povolení změny stavby před dokončením. Uvedená hypotetická možnost tedy nepředstavuje bezprostřední riziko újmy. Žalobce se domnívá, že naopak na jeho straně existuje reálné riziko, že dalším oddalováním zahájení řízení o odstranění nepovolených změn stavby nastane situace, kdy s ohledem na značný časový odstup od kolaudace již nebude existovat vůle ke zjednání nápravy. Z tohoto důvodu je žalobce přesvědčen, že v případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je riziko újmy na straně jeho a dalších osob výrazně vyšší než na straně stěžovatele, u něhož je v případě nepřiznání odkladného účinku riziko pouze hypotetické, v žádném případě bezprostřední. Žalobce konečně poukázal na veřejný zájem v podobě zájmu na tom, aby nebyly zhotovovány a užívány stavby bez platného stavebního povolení, resp. stavby v rozporu s územně plánovací dokumentací.

[4] Podle § 107 s. ř. s. „[k]asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně.“ Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. „[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“ Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. „[p]řiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.“

[5] Ze shora citovaných ustanovení plyne, že v řízení o kasační stížnosti může Nejvyšší správní soud přiznat kasační stížnosti odkladný účinek tehdy, pokud by výkon rozhodnutí, případně jiné právní následky rozhodnutí, znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Nejvyšší správní soud však považuje za nezbytné primárně zdůraznit povahu napadeného správního rozhodnutí, která je z hlediska možnosti přiznání odkladného účinku kasační stížnosti klíčová. V projednávané věci bylo totiž v řízení před krajským soudem napadeno, a následně zrušeno, rozhodnutí vydané podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, jímž žalovaný shledal odvolání uplatněné žalobcem za nepřipustné, neboť podle jeho názoru bylo podáno osobou, která nebyla účastníkem řízení. Podané odvolání v takovémto případě nemá vůči rozhodnutí správního orgánu I. stupně suspenzivní účinky a rozhodnutí o něm netvoří s rozhodnutím, jímž byla stěžovateli povolena shora specifikovaná změna stavby před dokončením, jeden celek. V důsledku toho nemá zrušení napadeného rozhodnutí krajským soudem vůči stěžovateli žádné bezprostřední účinky, protože ten nadále disponuje pravomocným rozhodnutím správního orgánu I. stupně. Současně nelze odhlédnout

pokračování

od skutečnosti, že krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, respektive z důvodu, že postrádá oporu ve spisovém materiálu, aniž by přitom žalovaného zavázal jednat s žalobcem jako s účastníkem řízení. V souhrnu výše uvedených skutečností proto platí, že jakékoliv rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku (ať již kladné nebo záporné), nemůže právní postavení stěžovatele v dané fázi řízení nijak ovlivnit. Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbyvá než uzavřít, že výkon napadeného rozsudku by pro stěžovatele nemohl znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 107, větou poslední s. ř. s., a proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 18. července 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu